



Колика је заправо тржишна цена Србије? Ко су заправо потенцијални купци? Са запада или истока? Колика може да буде цена државе, која већ најмање три деценије не може да пронађе већински, општеприхваћен консензус за своје државне и националне приоритете? Има ли уопште неку озбиљну цену земља у којој родитељи могу да кажу деци: „Ваша деца стићи ће стандарде из нашег детињства за 30 година“? Вредност нашег БДП од око 35 милијарди евра је само 0,002 процената БДП који има ЕУ. Та једноставна чињеница говори много и о нама, али и о њима. Сви наши политичари ову цифру морају добро да запамте, и са поштовањем да се односе према њој. Толико мала и безначајна економија не завређује било какву озбиљну расправу на економском небу Европе и поготово света. Кад би

они

хтели са мало новца, по њиховим критеријумима, могли би да нас економски подигну за кратко време много. Зашто неће? Историјски заустављени привредни развој, санкцијама и бомбардовањем, не помиње се при било каквој анализи данашњег стања у Србији. А требало би бар зарад чистих рачуна.

Зашто је онда Србија понекад важно место у њиховим очима? Ако нисмо економски интересантни, да можда нисмо политички? Да ли смо постали полигон на коме се померају војно-политичке црвене линије у међународним односима? Постали смо пример, или повод за мењање историје. Над нама се често тестирао нови светски политички поредак. Први светски рат, наводно је почео због нас. Черчил и Стаљин су преко наших територија цртали своје црвене линије. Онда смо црвеном марамом самоуправљања махали мало на исток мало на запад. После смо се „храбро“ супротставили глобализацији Империје на врхунцу њене моћи. Зато смо последњих двадесетак година тако често били у главним електронским вестима светских (западних) медија Си-Ен-Ен и Би-Би-Си, и на насловним странама Зидојче цајтунга, Тајмса, Њујорк и Вашингтон поста, Монда..

И онда колика може да буде цена Србије кад се данас, и поред свега што има, у њој умире од глади?

Растурање несврстане Југославије, осим што је значило дељење националног корпуса Срба у више држава, било је и добар пример како пролазе они који не слушају велике, поготово кад су објективно мали и незаштићени. Нашли смо се под директним ударом, јер смо *им* се сами препоручили. Идеалан пример, поготово несврстаном свету чији смо лидер, док је било Тита, били. Морало се свету обзнанити ко је главни газда на Планети. Први смо у свету бомбардовани од НАТО пакта без одлуке УН. На нама је тестирано насилно отимање дела територије без наше, и сагласности Савета безбедности УН. Технике и технологије насилног наметања империјалног глобализма, поготово материјалне и медијске, добиле су свој идеални полигон за тестирање баш код нас.

Све ово горе, највише говори о српској политичкој „елити“ [\[1\]](#), која нас је водила последњих стотинак година. Ове садашње живимо. Ових дана после двоструке посете мандатара Дачића Русији, Американци послаше јаке људе да нас неколико дана обилази и изазивају интерес новинара до лудила, шта ће они овде? Да можда опет треба да послужимо некима као пример? Или је то можда опроштајна посета од дела њиховог дворишта које су „уредили“?

Осам милиона становника живи на површини од око 88.000 км квадратних на 45 упореднику северне географске ширине, што омогућава да четири пута током године наш организам, али и свих живих бића на овим просторима, мења се и због чега је генски потенцијал најквалитетнији, како је то наука 21. века утврдила. Малине, вишње, беби биф, телећа бокс кожа и други светски најквалитетнији производи то свакако потврђују. Вулканско порекло великог дела Србије носи у себи многобројне руде и минерале, а на брдовитим пределима та земља представља злата вредну подлогу, која нашем воћу даје најбоље особине које кроз комбинацију четири годишња доба и пуно сунца, али и влаге. Кроз њу протиче највећа европска река Дунав, а највећа балканска река Сава улива се у њега, усред најлепшег града и природног средишта југоисточне Европе, Београда. Преко њене територије пролазе неки од најважнијих копнених и ваздушних путева од запада ка истоку или обрнуто. Велике (за наше појмове) плодне равнице на северу, преко благо заталасане Шумадије иду ка југу и великом (опет по нашим виђењима) Копаонику и Шари. Велики водотокови Дрине у себи скривају огромне количине не само ендемских врста младица, већ и обновљиве, данас толико тражене енергије. На овом простору може се произвести хране и енергије, основних људски потреба, за бар пет пута више људи од тренутног броја њених житеља. Тако рећи идеално место за квалитетан живот. И да има добру цену.

Тржишна цена Србије

Пише: Милан Пурић
субота, 14 јул 2012 10:51

